

Sportul

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

ANUL XLI - Nr. 11 045

4 PAGINI - 50 BANI

Vineri 21 iunie 1985

„Epoca Ceaușescu” — epoca celui mai impetuos avânt

al mișcării sportive românești

TURISMUL DE MASĂ, PARTE INTEGRANTĂ A MUNCII DE EDUCAȚIE PATRIOTICĂ A TINEREI GENERAȚII

Recomandat tuturor virstelor și profesiunilor, încurajat încă din grădinițe, pînă la marile colective din întreprinderi, turismul cunoaște la noi o puternică dezvoltare de masă. Faptele o atestă: nu există săptămînă (nemai-amintind de perioadele de vacanță sau în concedii) indiferent de sezon, în care, la nivelul tuturor județelor, zeci de mii de iubitori ai drumetilor și excursiilor să nu călătorească spre zonele de agrement — învecinate așezărilor în care învață, muncesc și trăiesc — pe fir de apă sau pe cărări de munte, să își petreacă o zi (sau măcar cîteva

ore) în mijlocul naturii, acolo unde — cum atît de plastic scria Alexandru Vlahuță în „România pitorească”: „...în șoptitul izvoarelor și în frezmătul codrilor a răsunat pentru întâia oară frumoasa noastră doină — și nu e biriu, nici plaiu, de care să nu fie legată o amintire scumpă sufletului nostru...”

Peste ceea ce ține de sensibilitatea fiecăruia față de natura care ne atrage și ne cucerește, peste caracterul salutar al mișcării în aer liber, cu recunoscute beneficii pentru sănătate și robustețe, pentru întărirea capacității de muncă, acțiunile turistice constituie, de

fiecare dată, un mijloc de referință în educarea patriotică a tineretului, a maselor de oameni ai muncii. Bucurîndu-se de îndrumarea organelor de partid, organizațiile Șoimilor patriei, cele de pionieri, de tineret și sindicale includ, cu prioritate, în calendarele activităților lor sportive tot mai multe inițiative menite să cultive gustul pentru drumeții și excursii, să facă din asemenea acțiuni o modalitate directă, vie și convingătoare de cunoaștere a patriei, a infinitelor ei frumuseți, a monumentelor și așezămintelor care ilustrează trecutul de luptă al poporului și al clasei noastre muncitoare, ca și a mărețelor realizări din anii socialismului, îndeosebi din ultimele două decenii, din această perioadă minunată pe care întregul nostru popor o cinstește și o

Tiberiu STAMA

(Continuare în pag. 2-3)

Campionatele internaționale de lupte (juniori și speranțe)

O REUȘITĂ REPETIȚIE GENERALĂ ÎNAINTEA CAMPIONATELOR MONDIALE ȘI EUROPENE

Ediția din acest an a Campionatelor internaționale de lupte greco-romane și libere ale României pentru juniori (17-18 ani) și speranțe (19-20 de ani), la care au participat 235 de concurenți din 7 țări, se înscrie ca o reușită, din mai multe puncte de vedere. Să subliniem, în primul rînd, prilejul deosebit pentru verificarea sportivilor noștri care, peste puțin timp, vor participa la cele mai importante competiții ale anului — Campionatele mondiale pentru speranțe și cele europene pentru juniori la ambele stiluri.

Este adevărat că, la unele categorii de greutate, numărul mic al sportivilor oaspeți, pe de o parte și valoarea modestă a acestora, pe de alta, au înlesnit ascensiunea luptătorilor noștri în finale. Așa se și explică faptul că la categoriile respective reprezentanții țării noastre n-au avut probleme. În al doilea rînd, trebuie să subliniem că „internaționalele” au scos în evidență

multe aspecte tehnice pozitive, dar și unele minusuri, îndeosebi la „libere”.

La „greco-romane” (antrenori Nicolae Pavel, Ion Dragomir, Carol Badea și Constantin Tăpirjan), dominarea luptătorilor români a fost evidentă nu numai prin rezultatele finale (învingători la 9 categorii din totalul celor 10), ci și prin masiva lor prezență în primele 4, 5 și 6 locuri la multe categorii în clasamentele reale. Reamintim că alcătuirea clasamentelor oficiale la turnee internaționale se face după un anumit criteriu, cînd sînt mai mulți concurenți din aceeași țară punctînd doar cel mai bun dintre ei. Iată, în acest sens, cîteva cifre concludente: la categoria 48 kg, primele 6 locuri au revenit luptătorilor români; 52 kg — locurile 1-4; 57 kg — locurile 1-6;

Costin CHIRIAC

(Continuare în pag. 2-3)

După ultima etapă a Diviziei „A” de fotbal

JOCUL ÎN DEPLASARE EXCLUDE VICTORIA?...

Unul dintre atacurile echipei Steaua la poarta bătăușă respins în ultimă instanță de C. Solomon. Bumbescu (nr. 4), Petcu, P. Turcă, Mangeac, Arteni și Borcea, urmăresc cu atenție faza. Foto: Iorgu BANICA

Pentru numeroșii amatori de statistică sportivă, data e importantă: miercuri 19 iunie 1985 s-a încheiat ediția 1984-1985 a campionatului Diviziei „A” de fotbal. A fost al 67-lea campionat al țării. O întrecere care, timp de 34 de etape, a reținut atenția iubitorilor fotbalului de la noi. O competiție cu plusuri și minusuri, care vor fi relevate și analizate la timpul cuvenit.

Să ne oprim, azi pe scurt, la ultima etapă, disputată miercuri. În partea de sus a clasamentului ea nu mai putea schimba nimic. Ordinea primelor patru echipe era cunoscută: 1. STEAUA, 2. Dina-

Constantin ALEXE

(Continuare în pag. 2-3)

„CUPA F.R.A.” POATE OFERI NUMEROASE NOI RECORDURI

La jumătatea drumului dintre campionatele internaționale și campionatele naționale (vor avea loc, la București, la 12-14 iulie), atleții noștri fruntași sînt chemați să participe acum la o competiție de anvergură. Este vorba de competiția denumită „Cupa Federației române de atletism”, care va avea loc, sîmbătă și duminică, pe stadionul din parcul sportiv „23 August” din Capitală și care va reuni, în întrecere directă, pe unii dintre atleții noștri cei mai buni — seniori, tineret și juniori. Avînd în vedere efervescența care se simte în atletismul nostru, în unele probe, în acest sezon de concursuri, cu nenumărate rezultate notabile, este de presupus că întrecerile „Cupei Federației” vor avea un nivel calitativ

ridicat. Nu sînt excluse noi recorduri naționale, ca o completare a celor — nu puține! — înregistrate pînă acum. Dacă vremea va fi bună, n-ar fi excluse noi recorduri la 110 mg (Liviu Giurgian manifestă o dispoziție constant bună în acest sezon), disc (Ion Zamfirache și, de ce nu, chiar deținătorul recordului, Iosif Nagy), lungime (Vasile Dima are posibilități pentru a trece de 8 metri), suliță (credem totuși că Dumitru Negoită și Nicu Roată pot realiza mai mult decît arăta în diferite concursuri) etc., etc.

Concursul începe sîmbătă la ora 9,30 și continuă la ora 16,30, iar duminică va avea loc de la ora 9,00, cu două probe după-amiază.

JOCURI SPECTACULOASE ÎN REUNIUNEA INAUGURALĂ A „CUPEI ROMÂNIEI” LA POLO

ORADEA, 20 (prin telefon). Cei mai buni jucători de polo din țară, cu excepția celor selecționați în prima reprezentativă, și-au dat întâlnire în bazinele olimpice de la strandul „Venus”, situat în incinta „Băilor 1 Mai”, la finalele „Cupei României”, din cadrul ediției a IV-a a „Daciadei” — sport de performanță.

În primul meci al zilei inaugurale s-au întîlnit echipele PROGRESUL BUCUREȘTI și RAPID ARAD. Au învins bucureștenii cu 7-2 (2-0, 0-0, 4-0, 1-2) după un joc care a crescut în intensitate în ultimele două reprize. Au înscris: Mădăcuș 2, Neagoe 2, Mușat, 1, Gh. Ion 1 și Dingiu 1 (Progresul), Brinzei 1 și Bocu 1 (Rapid).

Al doilea meci a adus în bazinele echipele RAPID BUCUREȘTI și VOINTA CLUJ-NAPOCA. Victoria a revenit rapidiștilor cu 6-5 (0-1, 0-2, 3-0, 3-2). După cum începuse partida, se anunța o surpriză: în

min. 13 clujenii conduceau cu 3-0! Surpriza nu s-a produs însă, pentru că în repriza a III-a bucureștenii au echilibrat jocul și cu numai 3 secunde înainte de fluierul final Angelescu (Rapid) a înscris golul victoriei. O mențiune pentru portarul Scuriei (Voința) care a apărut foarte bine. Marca-tori: Chiriță 2, Jianu 2, Arșene 1 și Angelescu 1 (Rapid), Marcu 3, Colceriu 1 și Sebők 1 (Voința).

În cel mai important meci al reuniunii, CRIȘUL ORADEA — DINAMO 9-5 (2-1, 3-1, 2-1, 2-2). Printr-un joc avîntat, bine orientat, cu înot în viteză, campionii și-au depășit partenerii de întrecere, care deși și-au apărut cu îndirjire șansele, nu s-au putut menține „în plasa” orădenilor. Au înscris: Fărcaș 3, Kiss 3, Fejer 2 și Pantea 1 (Crișul), Rus 3, Chiru 1 și Troacă 1 (Dinamo).

Ilie GHIȘA-coresp.

Marginalii la cel de al 68-lea campionat (I)

AL 16-lea TITLU PENTRU STEAUA, ECHIPA „NR. 1” A RUGBYULUI

Echipa STEAUA campioană la rugby, ediția 1984/85. În rîndul de sus, de la stînga la dreapta: M. Munteanu, C. Florea, Gh. Dumitrescu, D. Căinaru, Radu Durbac, antrenor, M. Moț, Theodor Rădulescu, antrenor principal, Gh. Leonte, Al. Rădulescu, Fl. Murariu, M. Ionescu, L. Constantin, M. Giucă, în rîndul de jos: M. Toader, S. Fulcu, Gh. Vărzaru, D. Alexandru, C. Coman, L. Codol, D. Enache, T. Coman, V. David, L. Hodorecă. Foto: Iorgu BANICA

S-au împlinit 75 de ani de cînd se joacă rugby în România. Frumos, bărbătesc, plin de virtuți, sportul cu balonul oval a fascinat și continuă să-i fascineze pe tinerii noștri, atrași de goana — adesea greu de înțeles (dar pe deplin logică dacă i-ai descifrat tainele) — după o minge „nebună”, a cărei minuire necesită o intensă pregătire multilaterală de ordin tehnic, fizic, psihic. Începuturile au fost grele și pline de neîmpliniri, dar admirabila perseverență și sacrificiile reprezentanților de vîrf ai multor generații de sportivi au ridicat constant valoarea rugbyului de la noi. Reprezentativele românești sînt astăzi apreciate și stimulate pe toate meridianele lumii, dovadă cea mai concretă fiind locul rezervat României în viitorul Turneu final al primei „Cupe mondiale”.

Firește, campionatul este cel mai fidel „termometru” al valorilor, el ia „temperatura” echipei. Temperatura optimă a fost și de data aceasta de partea puternicului club militar din București, Steaua, care,

iată, a cucerit al 16-lea său titlu, stabilind un record în materie (pe locurile 2-3, exaequo, mai vechiul Tenis Club Român și R.C. Grivița Roșie, de 11 ori laureate). Prima cunună cu lauri a obținut-o în 1949 fostul „XV” al C.C.A., urmată de atunci de alte 15, dintre care — cum precizăm și în ziarul de ieri — ultimele 3 sînt consecutive, la cîrma echipei aflîndu-se harnicul cuplu de antrenori Th. Rădulescu și R. Durbac. Rar o dominare atît de netă!

Este firească această supremație? Da, deoarece Steaua are lotul cel mai bogat în valori absolute. Și nu exagerăm dacă spunem că la Steaua sînt, de fapt, două echipe (I), fiecare post fiind dublat de o rezervă cu o capacitate apropiată cu aceea a titularului. Echilibrul valoric. Situația aceasta — probabil unică în rugbyul nostru — a creat o emulație din plin profitabilă

Dimitrie CALLIMACHI

(Continuare în pag. 2-3)